

KESAHAN DAN KEBOLEHPERCAYAAN INSTRUMEN PENGETAHUAN KOLOKASI BAHASA ARAB IPT (i-KAC IPT) MENGGUNAKAN MODEL PENGUKURAN RASCH

Lily Hanefarezan Asbullah
lilyhanefarezan@gmail.com

Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia

Maimun Aqsha Lubis
mal@ukm.edu.my

Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia

Ashinida Aladdin
ashi@ukm.edu.my

Fakulti Sosial Sains Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia

Mus'ab Sahrim
musab@usim.edu.my

Fakulti Kejuruteraan & Alam Bina, Universiti Sains Islam Malaysia

ABSTRAK

Kolokasi merupakan aspek yang penting dan perlu diberi perhatian dalam pembelajaran bahasa Arab. Untuk mengetahui tahap pengetahuan kolokasi dalam bahasa Arab memerlukan alat ukur yang jitu dari segi kesahan konstruk dan kebolehpercayaan. Kajian ini bertujuan untuk mengesahkan instrumen bagi mengukur tahap pengetahuan kolokasi bahasa Arab dalam kalangan graduan bahasa Arab di universiti awam. Untuk tujuan tersebut, set ujian telah diedarkan kepada pelajar tahun akhir yang sedang mengikuti program pengajian bahasa Arab di KUIS. Instrumen yang dibangunkan ini diberi nama instrumen Pengetahuan Kolokasi Bahasa Arab (i-KAC). Seramai 61 orang pelajar awam telah dijadikan responden dalam kajian ini. Kesahan dan kebolehpercayaan dalam kajian ini diukur menggunakan Model Pengukuran Rasch menggunakan perisian Winstep versi 3.68.2. Tahap *noise* yang diukur adalah sebanyak 4.9% dan jauh daripada nilai terkawal maksima iaitu sebanyak 15%, namun tiada pasangan item yang mengelirukan timbul dalam soal selidik ini. Dari sudut kebolehpercayaan, indeks kebolehpercayaan item menunjukkan tahap kebolehpercayaan yang tinggi iaitu 0.91 manakala indeks kebolehpercayaan responden adalah 0.81. Dapatan ini memberikan kesahan konstruk instrumen i-KAC. Model Pengukuran Rasch telah menunjukkan bahawa instrumen i-KAC ini mempunyai tahap kesahan dan kebolehpercayaan yang tinggi dan digunakan dalam pengukuran pengetahuan kolokasi dalam pembelajaran bahasa Arab.

Kata Kunci: Instrumen Pengetahuan Kolokasi; Bahasa Arab; Graduan Universiti Awam Model Rasch

VALIDATION OF COLLOCATION KNOWLEDGE OF ARABIC IPT (IPT I-KAC) INSTRUMENT USING RASCH MODEL OF MEASUREMENT

Collocation is an important aspect of Arabic learning. To know the level of collocation knowledge in Arabic requires a precise measuring tool in terms of construct validity and reliability. This study aimed to validate the instrument to measure the level of Arabic colloquial knowledge among the Arabic Language graduates in public universities. For that purpose, the test set was distributed to final year students who are currently studying Arab language courses at KUIS. This instrument was named the instrument of Arabic Language Colocation Knowledge (i-KAC). A total of 61 public students were respondents in this study. Validity and reliability in this study were measured using the Rasch Measurement Model using Winstep version 3.68.2. The noise level measured was 4.9% and far from the maximum controlled value of 15%, but no confusing item pairs appeared in this questionnaire. Based on reliability point of view, item reliability index shows a high degree of reliability of 0.91 while respondent reliability index is 0.81. This finding provides the validity of construct i-KAC instrument. The Rasch Measurement Model has shown that this i-KAC instrument has a high degree of authenticity and reliability and is used in the measurement of collocation knowledge in Arabic learning.

Keywords: Knowledge Instruments Collocation, Arabic Language, Graduates of Public Universities; Rasch Model

Pengenalan

Kolokasi merupakan aspek yang penting dalam menguasai sesuatu bahasa. Seseorang itu dikatakan memiliki pengetahuan bahasa apabila mempunyai pengetahuan kolokasi. Santilan Grimm (2010) menyifatkan bahawa antara kepentingan kolokasi dalam pembelajaran bahasa asing adalah ia akan meningkatkan kecekapan seseorang untuk bertutur. Ini kerana antara kriteria utama yang membolehkan seseorang itu fasih terhadap sesuatu bahasa adalah kerana memiliki pengetahuan kolokasi (Nation, 2000). Hill (2000) turut merumuskan bahawa kecekapan kolokasi merupakan penanda aras atau indikator kepada penguasaan seseorang pelajar dalam menguasai bahasa asing. Oleh itu, apabila seseorang itu menggunakan kombinasi kolokasi yang pelik dan tidak bersesuaian dengan konteksnya, ia amat mudah untuk dikesan oleh penutur jati kerana kolokasi sering didengari dan digunapakai dalam kehidupan mereka. Justeru, aspek kolokasi merupakan satu aspek keistimewaan bagi penutur jati bagi sesuatu bahasa tertentu di samping membantu pelajar untuk bertutur seperti penutur jati.

Selain itu, Hill (2000) turut menyatakan bahawa pembelajaran kolokasi berdasarkan konsep pengelompokan (*chunk*) dapat mempercepatkan strategi pembelajaran bahasa kedua. Ini kerana menurut adalah lebih mudah untuk mengingat frasa berbanding dengan perkataan yang berasingan. Hal ini juga disokong oleh Woolard (2005), apabila seseorang itu mengetahui 100 kata nama penting dan mempelajari 10 kata kerja atau kata adjektif yang boleh dikombinasikan dengan kata nama tersebut, maka dia akan menguasai 1000 ungkapan. Di samping itu, pembelajaran aspek kolokasi juga dikatakan menjimatkan masa. Ini kerana, semakin banyak dan luas pengetahuan pelajar mengenai pengelompokan perkataan (*chunk*), maka semakin

mudah untuk menghasilkan bahasa semulajadi. Ini kerana, memisahkan kolokasi kepada unit-unit kecil perkataan amat mudah, tetapi untuk menggabungkan perkataan tersebut menjadi kolokasi yang asli adalah amat sukar (Lewis, 2000).

Oleh itu dapatlah disimpulkan bahawa, kolokasi merupakan binaan asas bagi sesuatu sistem bahasa untuk menyampaikan sesuatu idea dan mesej. Ini kerana, pelajar yang mempunyai tahap pengetahuan kolokasi yang tinggi diiktiraf sebagai pelajar yang memiliki kefasihan dan kompetensi dalam sesuatu bahasa (Hill, 2000).

Penyataan Masalah

Selaras dengan kesedaran bahawa aspek kolokasi merupakan fenomena yang jarang dikupas oleh sarjana tempatan (Muhammad Fauzi Jumingan, 2009) dan sering diberi pengabaian (Hashemi, Azizinezhad, & Dravishi, 2012), beberapa sarjana tempatan telah mencadangkan agar aspek kolokasi ini wajar diberi penekanan dan perhatian (Muhammad Fauzi Jumingan, 2009; Rafidah Kamaruddin, 2013) dalam pengajaran dan pembelajaran. Ini berikutan kajian lepas menunjukkan pelajar sering menghadapi kerumitan dan masalah mnegenainya. Hal ini kerana walaupun ia merupakan aspek yang penting, tetapi ia menimbulkan kerumitan dan masalah dalam kalangan pelajar (Ab. Halim Muhammad & Che Radiah Mezah, 2007; Muhammad Fauzi Jumingan, 2009; Uraidah Abdul Wahab, 2014) yang mempelajari BA sebagai bahasa kedua dan bahasa asing. Justeru, pengkaji berasa relevan pemurnian dan pembaharuan dilakukan kerana antara perkara yang perlu dititikberatkan dalam mengukur sesuatu pengetahuan aspek bahasa pelajar adalah pemilihan format ujian yang melalui strategi kesahan, penekanan kriteria item pengganggu (*distractor*) dan kriteria pemilihan perkataan yang akan diuji (Nguyen, & Webb 2016). Ini penting untuk mengenal pasti pola-pola kolokasi bahasa Arab yang benar-benar tidak jelas dan membelenggu para pelajar (El-Dakhs, 2015).

Namun, sebelum itu pengkaji perlu memastikan bahawa instrumen (ujian kolokasi) ini benar-benar mempunyai kesahan dan kebolehpercayaan yang tinggi. Seterusnya pengkaji akan melaksanakan beberapa analisis bagi melihat tahap kesahan dan kebolehpercayaan instrument ini menggunakan pendekatan model Rasch.

Metodologi

Sampel Kajian Dan Pengumpulan Data

Kajian ini merupakan kajian kes yang dijalankan pada 61 graduan Bahasa Arab tahun akhir di Kolej Universiti Islam Malaysia (KUIS). Kebenaran telah dipohon daripada ketua jabatan daripada fakulti untuk memasuki kelas yang terlibat dalam masa yang ditetapkan. Set ujian kolokasi telah ditabdir terhadap bakal graduan Bahasa Arab. Setiap responden diminta membaca arahan sebelum menjawab ujian secara persendirian mengikut pengetahuan masing-masing tanpa bantuan pelajar lain. Masa yang diberikan adalah 1 jam. Setiap borang ujian yang telah dijawab disemak terlebih dahulu bagi memastikan sampel mengikut arahan yang betul dan memberikan jawapan yang lengkap sebelum data dianalisis.

Instrumen Kajian

Kajian ini menggunakan instrumen i-KAC sebagai alat ukur kajian. Untuk mengukur aspek pengetahuan reseptif kolokasi, penyelidik telah mengadaptasi daripada ujian *Receptive Collocation Test* berdasarkan kajian (Choi, V.Chon, & Han, 2015). Terdapat 3 pilihan item

pengganggu (*distractor*) yang perlu dipilih oleh responden. Pilihan “Saya tidak tahu” (أنا لا أعرف) juga telah diletakkan sebagai item pengganggu (*distractor*) untuk mengelakkan responden daripada meneka secara sebarangan berdasarkan aneka jawapan. Sebanyak 40 item perkataan yang terdiri daripada kata kerja-kata nama (KK+KN) dan kata adjektif-kata nama (KA+KN) telah dipilih bagi mewakili 4000 perkataan. Ujian ini mempunyai empat bahagian yang mewakili empat tahap perkataan iaitu 1000, 2000, 3000 dan 4000 perkataan. Tahap kesukaran perkataan bagi setiap tahap adalah semakin meningkat berdasarkan indeks kesukaran yang terdapat dalam kamus *A Frequency Dictionary of Arabic Core Vocabulary For Learners* (Buckwalter & Parkinson, 2014). Manakala untuk melihat padanan kolokasi yang bersesuaian, penyelidik telah merujuk kekerapan yang tertinggi pada korpus Arab berdasarkan aplikasi konkordans yang telah dibangunkan oleh Universiti Islam Antarabangsa Malaysia.

KESAHAN INSTRUMEN KAJIAN

Kesahan merupakan konsep yang penting dalam konteks pengukuran sesuatu konstruk. Kesahan sesuatu pengukuran itu bergantung kepada sejauh mana ia berjaya mengukur apa yang hendak diukur (Azizi Yahya, Peter Voo, Ismail Maakip, & Mohd Dahlan A. Malek, 2017). Oleh itu, instrumen tersebut perlu melalui proses kesahan muka (*face validity*) dan kesahan kandungan (*content validity*) bagi menyemak aspek bahasa, struktur dan susunan ayat yang sesuai ataupun tidak dengan komponen dalam pengukuran dan maksud item-item yang ditanya (Mohd. Najib Abdul Ghafar, 2003).

Sebelum instrumen diedarkan untuk kajian rintis, instrumen kajian iaitu ujian reseptif kolokasi bahasa Arab telah melalui proses kesahan kandungan bersama-sama lima orang panel pakar yang telah dipilih. Pemilihan panel pakar ini adalah berdasarkan kepakaran mereka dalam bidang linguistik Arab terutamanya aspek kolokasi bahasa Arab dan pendidikan bahasa Arab. Seramai empat orang pakar telah dilantik menjadi panel pakar untuk memastikan pemilihan item-item kolokasi yang terkandung dalam ujian bersesuaian mengikut aras kesukaran kolokasi yang diuji. Mereka mempunyai kepakaran dalam leksikografi bahasa Arab, penilaian bahasa (*language testing*) dan psikometrik dan merupakan pensyarah daripada Fakulti Ilmu Wahyu dan Sains Kemanusiaan (UiAM), Fakulti Pengajian Bahasa Utama (USIM), Fakulti Pendidikan (UiAM) dan Fakulti Pengajian Islam (UKM). Bagi memastikan instrumen ujian tersebut tiada kesalahan bahasa, pengkaji telah menghantar ujian tersebut kepada *proofreading* untuk semakan ketepatan bahasa sebelum instrumen diedarkan kepada responden. Fokus perbincangan memberi tumpuan kepada pemilihan frasa kolokasi yang diuji, konteks ungkapan ayat serta gaya bahasa dalam ujian reseptif kolokasi bahasa Arab.

Secara keseluruhan, panel pakar memperakui bahawa instrumen kajian mampu mengukur aspek kandungan yang hendak diukur. Namun, beberapa pandangan pakar telah terhadap kandungan ujian telah diberi perhatian antaranya:

- a) Skala yang digunakan terdiri daripada aneka pilihan. Pakar bersetuju supaya mengekalkan satu komponen *distractor* iaitu أنا لا أعرف (saya tidak tahu) untuk mengelakkan responden meneka.
- b) Terdapat beberapa ungkapan ayat yang perlu dilihat semula penggunaannya kerana seolah-olah tergantung dari segi maknanya. Dikhuatiri mengelirukan responden.

Berdasarkan saranan-saranan pakar, pengkaji telah mengambil tindakan dengan memperbaiki semula instrumen yang telah dibuat. Walaupun penambahbaikan instrumen berdasarkan kesahan kandungan oleh pakar telah dilakukan, terdapat beberapa kesahan lagi yang perlu diambil perhatian iaitu kebolehpercayaan item. Untuk mendapatkan kebolehpercayaan item, maka kajian rintis perlulah dilakukan.

Proses Pra Ujian Dan Ujian Rintis

Kajian rintis merupakan permulaan percubaan (*preliminary trial*) sebelum item-item daripada ujian sebenar dikenakan kepada sampel sebenar. Tujuan rintis juga adalah untuk mendapatkan ketelusan data daripada ujian percubaan melalui kumpulan kecil individu, menilai ketekalan item daripada aspek aras item, objektif item, kefahaman item, kebolehgunaan item dan arahan item itu sendiri (Ghazali Darusalam & Sufean Hussin, 2016).

Pengkaji telah menjalankan pra-ujian kepada pelajar tahun akhir Kolej Universiti Islam Antarabangsa. Permohonan untuk menjalankan pra-ujian telah dikemukakan secara rasmi kepada Dekan Fakulti Pengajian Peradaban Islam, KUIS. Seramai 12 orang daripada program Ijazah Sarjana Muda Bahasa Arab sebagai Bahasa Kedua telah memberikan maklum balas secara bersemuka. Berdasarkan sesi tersebut, pengkaji telah menerima maklum balas seperti terdapat beberapa perkataan yang tidak dapat difahami, item terlalu banyak dan mengambil masa untuk menjawab. Namun, pengkaji mengekalkan item-item instrumen tersebut sehinggalah kajian rintis dijalankan.

Kemudian pada 28 Mac 2017, pengkaji telah menjalankan kajian rintis di Kolej Universiti Islam Antarabangsa (KUIS) dengan tujuan untuk mengurangkan masalah tatabahasa serta struktur soal selidik serta pengkaji dapat menimba pengalaman bermakna. Pengkaji telah melakukan kajian rintis dengan mengedarkan ujian dan soal selidik kajian kepada 61 bakal graduan bahasa Arab tahun akhir program Ijazah Sarjana Bahasa Arab sebagai Bahasa Kedua dan Ijazah Sarjana Muda Terjemahan. Ciri-ciri ini mewakili kepada ciri-ciri responden sebenar iaitu bakal graduan bahasa Arab di universiti awam Malaysia yang mengikuti program Ijazah Sarjana Muda Bahasa Arab. Bilangan responden dalam kajian rintis ini pula memadai kerana menurut Linacre (1994), minimum sampel yang stabil dan mencukupi yang diperlukan adalah 30 orang pada aras keyakinan (*confidence*) 95% bagi mendapatkan analisis statistik yang stabil dan bermakna.

Dapatan Analisis & Perbincangan

Dapatan analisis kajian memberikan fokus kepada beberapa objektif kajian iaitu untuk (1) membuat pemeriksaan kebolehpercayaan, (2) melihat polariti item yang mengukur konstruk, (3) kesesuaian item mengukur setiap konstruk dan (4) item-item mengukur konstruk tunggal atau unidimensi. Instrumen i-KAC IPT ini mengandungi 50 item yang dibentuk berdasarkan 4 aneka pilihan jawapan manakala komponen aneka pengganggu terakhir terdiri daripada أنا لا أعرف (saya tidak tahu) untuk mengelakkan responden meneka.

Indeks Kebolehpercayaan

Berdasarkan model pengukuran Rasch, skor nilai Alpha Cronbach yang boleh diterima adalah 0.71-0.99 seperti mana yang diterangkan oleh (Bond & Fox, 2015).

Jadual 1: Interpretasi Skor Alpha Cronbach

Skor Alpha Cronbach	Interpretasi Kebolehpercayaan
0.9-1.0	Sangat baik dan efektif dengan tahap konsistensi yang tinggi
0.7-0.8	Baik dan boleh diterima
0.6-0.7	Boleh diterima
<0.6	Item perlu dibaiki
<0.5	Item perlu digugurkan

Setelah pemeriksaan fungsian dijalankan, Jadual 2 menunjukkan indeks kebolehpercayaan konstruk bagi responden iaitu 0.81 manakala Jadual 3 menunjukkan indeks kebolehpercayaan bagi item iaitu 0.91 bagi 50 item i-KAC IPT. Kedua-dua nilai tersebut menunjukkan bahawa instrument i-KAC ini boleh dipercayai untuk digunakan bagi mengukur tahap pengetahuan kolokasi bahasa Arab dalam kalangan pelajar. Ini menunjukkan indeks kebolehpercayaan item adalah sangat baik dan efektif dengan tahap konsistensi yang tinggi kerana menghampiri nilai 1.0. Jangkaan pengulangan bagi 40 item ini juga adalah tinggi sekiranya ditadbir kepada kumpulan responden yang lain dengan keupayaan yang sama (Bond & Fox, 2015). Manakala indeks pengasingan (*separation*) pula melebihi daripada 2.0 (Bond & Fox, 2015) yang bermaksud item-item ini secara statistik terbahagi kepada 2 hingga 3 strata atau aras persetujuan.

Jadual 2 Nilai Kebolehpercayaan dan Pengasingan Responden Terhadap Instrumen i-KAC

	TOTAL SCORE	COUNT	MEASURE	MODEL ERROR	INFIT		OUTFIT	
					MNSQ	ZSTD	MNSQ	ZSTD
MEAN	22.9	50.0	-.25	.33	1.00	-.1	1.03	.0
S.D.	7.4	.0	.79	.02	.14	1.0	.27	1.1
MAX.	39.0	50.0	1.55	.43	1.33	2.1	1.78	2.4
MIN.	7.0	50.0	-2.17	.32	.72	-2.3	.64	-2.2
REAL RMSE	.34	TRUE SD	.71	SEPARATION	2.09	Person	RELIABILITY	.81
MODEL RMSE	.33	TRUE SD	.72	SEPARATION	2.16	Person	RELIABILITY	.82
S.E. OF Person MEAN = .10								

Jadual 3 Kebolehpercayaan Item Terhadap Instrumen i-KAC

	TOTAL SCORE	COUNT	MEASURE	MODEL ERROR	INFIT		OUTFIT	
					MNSQ	ZSTD	MNSQ	ZSTD
MEAN	27.9	61.0	.00	.31	.99	.0	1.03	.1
S.D.	12.3	.0	1.07	.04	.10	.8	.26	1.1
MAX.	52.0	61.0	2.41	.48	1.38	3.1	2.23	4.0
MIN.	5.0	61.0	-2.20	.27	.85	-1.3	.65	-1.2
REAL RMSE	.31	TRUE SD	1.02	SEPARATION	3.26	Item	RELIABILITY	.91
MODEL RMSE	.31	TRUE SD	1.03	SEPARATION	3.33	Item	RELIABILITY	.92
S.E. OF Item MEAN = .15								

Polariti Item

Analisis polariti item (*Point Measure Correlation*) atau keselarian item adalah indikator yang digunakan untuk menunjukkan item-item yang digunakan bergerak dalam satu arah oleh konstruk yang diukur. Mengesan polariti item menerusi analisis point measure correlation

adalah (PTMEA CORR) atau titik ukur korelasi adalah prosedur yang penting bagi menghasilkan item-item yang benar selari dengan item lain. Ukuran yang mempamerkan indeks positif bagi semua item menunjukkan semua item yang digunakan berfungsi ke arah yang selari. Namun, sekiranya terdapat indeks yang negatif, pengkaji perlu meneliti semula data sama ada perlu diperbaiki atau digugurkan.

Jadual 4 Polariti daripada Sebahagian Item

D	PT-MEASURE		EXACT MATCH		Item
	CORR.	EXP.	OBS%	EXP%	
3	A-.18	.23	88.5	88.5	Q34
0	B-.20	.33	59.0	68.7	Q2
0	C .03	.20	91.8	91.8	Q24
3	D .03	.32	72.1	73.0	Q16
6	E .09	.35	57.4	66.5	Q8
1	F .11	.30	73.8	75.8	Q23
5	G .21	.34	72.1	70.0	Q4
5	H .24	.35	65.6	65.2	Q1
4	I .19	.21	90.2	90.1	Q49
6	J .15	.31	68.9	74.4	Q36
8	K .06	.35	67.2	66.3	Q14

Analisis PTMEA CORR adalah prosedur asas yang sangat penting bagi menghasilkan item-item yang benar selari dengan item lain bagi mengukur konstruk yang ingin diukur. Hasil analisis mendapati bahawa terdapat 10 item yang dikenalpasti yang mempunyai nilai di bawah 0.20 dan negatif. Ini bermakna nilai negatif menunjukkan item-item berfungsi ke arah yang tidak selari dengan konstruk yang diukur (J. Linacre, 2002). Antara item tersebut adalah item Q34, Q2, Q24, Q16, Q8, Q23, Q4, Q1, Q49 dan Q36. Oleh itu, kesepuluh item ini dicadangkan untuk diasingkan dari instrumen i-KAC IPT.

Unidimensionaliti

Antara pertimbangan yang penting dalam memeriksa sesuatu alat ukur adalah mengesan kewujudan item yang mengukur dimensi kedua. Analisis Rasch menggunakan teknik *Residual Principal Component Analysis* (PCA) membolehkan faktor sampingan yang menjadi ancaman dikenal pasti yang menjadi ancaman kepada konstruk tunggal.

J. Linacre (2002) menggariskan bahawa nilai varians yang sebaik-baiknya adalah >60%. Walaubagaimanapun, setiap konstruk yang ditunjukkan dalam varians kasar telah mencapai keperluan keseragaman instrumen iaitu sekurang-kurangnya 20%. Berdasarkan jadual 5, dapatan menunjukkan varians kasar yang diterangkan oleh *Principal Component Analysis* (PCA) adalah sebanyak 26.2% dan didapati terlalu rapat dengan model yang dijangka iaitu sebanyak 25.7%. Dapatan ini memenuhi keperluan keseragaman instrument iaitu sekurang-kurangnya 20% telah tercapai sebagai pertimbangan pengukuran dimensi Rasch yang paling minimum. Manakala tahap gangguan item yang diukur atau varians yang tidak dijelaskan dalam kontras satu (unexplained variance in 1st contrast) adalah sebanyak 4.9% di mana nilai tersebut terkawal dengan baik dan dikategorikan sebagai sangat baik dan memadai.

Jadual 5 Unidimensi

		Empirical	Modeled
Total raw variance in observations	=	67.8 100.0%	100.0%
Raw variance explained by measures	=	17.8 26.2%	25.7%
Raw variance explained by persons	=	4.8 7.2%	7.0%
Raw Variance explained by items	=	12.9 19.1%	18.7%
Raw unexplained variance (total)	=	50.0 73.8%	74.3%
Unexplnd variance in 1st contrast	=	3.4 4.9%	6.7%
Unexplnd variance in 2nd contrast	=	3.1 4.6%	6.2%
Unexplnd variance in 3rd contrast	=	3.0 4.4%	6.0%
Unexplnd variance in 4th contrast	=	2.7 3.9%	5.3%
Unexplnd variance in 5th contrast	=	2.4 3.5%	4.8%

Nilai Korelasi Residual Terpiawai

Bagi mengenalpasti sama ada terdapat item-item yang mengelirukan dan bertindan antara sama lain, maka ujian penentuan piawai residual korelasi (*Standardised Residual Correlation*) perlu dilakukan bagi memastikan instrumen bebas daripada sebarang kekeliruan dan objektif yang tersasar. Sekiranya terdapat dua item yang mencatatkan nilai melebihi 0.7, maka ia menunjukkan nilai korelasi yang tinggi kerana ciri-ciri yang sama antara satu sama lain dan menggabungkan beberapa dimensi lain yang dikongsi bersama. Justeru, hanya salah satu item sahaja yang diperlukan untuk pengukuran. Jadual 6 menunjukkan hasil analisis bahawa sepuluh padanan item mempunyai nilai piawai korelasi residual antara -0.31 hingga 0.53. Julat ini menepati syarat kebebasan setempat iaitu nilai korelasi kurang daripada 0.70. Ini menunjukkan kesemua item adalah tidak berkait dan responden melihat pasangan item sebagai item yang tidak mengelirukan.

Jadual 6 Nilai Korelasi Residual Terpiawai

CORREL- ATION	ENTRY NUMBER	ENTRY Ite	ENTRY NUMBER	ENTRY Ite
.53	19	Q19	29	Q29
.35	20	Q20	34	Q34
.33	37	Q37	44	Q44
-.33	4	Q4	22	Q22
-.32	34	Q34	40	Q40
-.32	2	Q2	26	Q26
-.32	16	Q16	33	Q33
-.32	17	Q17	19	Q19
-.31	6	Q6	8	Q8
-.31	3	Q3	50	Q50

Kesesuaian Item (*Item Fit*)

Analisis model pengukuran Rasch menganggarkan darjah kesesuaian item yang mengukur sesuatu pemboleh ubah terpendam. Nilai outfit MNSQ yang tinggi >1.5 adalah hasil daripada respon-respon yang terlalu rawak bagi responde yang berkebolehan rendah serta hasil dari soalan-soalan mudah yang tidak dijawab atau kelalaian jawapan oleh responden yang berkebolehan tinggi. Manakala nilai outfit MNSQ yang rendah pula <0.5 menunjukkan respon-respon yang diberikan terlalu mudah untuk diramal.

Bagi memudahkan pengesanan sebarang *Item Outlier* atau *misfit* dalam mengukur konstruk maka semakan perlu dilihat pada nilai indeks *outfit Mean Square* (MNSQ). MNSQ

infit bermaksud padanan yang menepati corak respons kepada item dan responden yang disasarkan manakala MNSQ outfit tidak menimbulkan masalah yang ketara dalam pengukuran dan lebih mudah diatasi berbanding dengan MNSQ infit. Oleh itu, indeks MNSQ outfit perlu diberi perhatian terlebih dahulu bagi menentukan kesesuaian item (*Item Fit*) yang mengukur sesuatu konstruk. Menurut Boone et al. (2014) julat kesesuaian item yang produktif adalah antara 0.5 hingga 1.5. Sesuatu MNSQ yang terkeluar daripada julat MNSQ kebiasaannya akan menunjukkan nilai z-Std yang tinggi dan melebihi julat yang diterima $-2.0 < ZSTD < +2.0$.

Berdasarkan jadual 7, terdapat 2 item yang berada dalam lingkungan julat yang tidak diterima dan gangguan ini perlu diatasi sama ada untuk dimurnikan atau digugurkan. Item-item yang melebihi nilai 1.5 yang berada pada ruangan MNSQ outfit adalah Q34 (2.23), Q2 (1.75), Q24 (1.53) dan Q16 (1.52). Maka, berdasarkan diagnosis ini, terdapat 2 item digugurkan dan 2 item dimurnikan melihat kepada keperluan pengkaji dan pandangan pakar.

Jadual 7: Ukuran Kesesuaian Item (*Item Fit*)

Entry Number	Infit		Outfit		Item
	MNSQ	ZSTD	MNSQ	ZSTD	
34	1.20	0.7	2.23	2.3	Q34
2	1.38	3.1	1.75	4.0	Q2
24	1.06	0.3	1.53	1.0	Q24
16	1.19	1.3	1.52	2.3	Q16

Kesimpulan

Oleh itu, berdasarkan kajian rintis yang dijalankan dapatlah dirumuskan bahawa kesahan dan kebolehpercayaan merupakan antara aspek yang penting dan perlu dijalankan sebelum membangunkan sesuatu instrumen baru. Ini kerana satu instrumen yang sah akan terbentuk bagi membolehkan pengukuran seharusnya diukur dengan kejituan yang diharapkan. Apa yang pasti, instrument yang telah dimurnikan didapati dapat menunjukkan ciri-ciri kebolehsandaran yang lebih baik.

Maka berdasarkan hasil pemeriksaan item i-KAC IPT menunjukkan kesemua item adalah sah dan adil untuk mengukur aspek pengetahuan kolokasi Bahasa Arab. Dapatan daripada analisis telah berjaya membuktikan secara statistik bahawa item-item i-KAC IPT mempunyai tahap kesahan dan kebolehpercayaan yang tinggi dan wajar digunakan untuk para pelajar di IPT.

Rujukan

- Ab. Halim Muhammad, & Che Radiah Mezah. (2007). Kolokasi: Aspek Penting Dalam Penguasaan Bahasa Arab: Satu Kajian di Kalangan Pelajar IPTA. In *Persidangan Pengajaran dan Pembelajaran di Peringkat Pengajian Tinggi CTLHE07* (pp. 139–148).
- Azizi Yahya, Peter Voo, Ismail Maakip, & Mohd Dahlan A. Malek. (2017). *Kaedah Penyelidikan Dalam Pendidikan*. Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Bond, T. G., & Fox, C. M. (2015). *Applying the Rasch Model Fundamental Measurement in the Human Sciences*. Routledge. http://doi.org/10.1207/S15327574IJT013&4_10
- Boone, W. J., Staver, J. R., & Yale, M. S. (2014). *Rasch Analysis in the Human Sciences*. Springer. <http://doi.org/10.1007/978-94-007-6857-4>
- Buckwalter, T., & Parkinson, D. (2014). *A Frequency Dictionary of Arabic Core Vocabulary for Learners*. <http://doi.org/10.4324/9780203937631>
- Choi, Y., V.Chon, Y., & Han, M.-S. (2015). L2 learners' knowledge of verb-noun collocations : congruency , L2 proficiency and learning strategies. *Korean Journal of Applied Linguistics*, 31(3), 31–63.
- El-Dakhs, D. A. S. (2015). The Lexical Collocational Competence of Arab Undergraduate EFL Learners. *International Journal of English Linguistics*, 5(5), 60–74. <http://doi.org/10.5539/ijel.v5n5p60>
- Ghazali Darusalam, & Sufean Hussin. (2016). *Metodologi Penyelidikan dalam Pendidikan*. Penerbit Universiti Malaya.
- Hashemi, M., Azizinezhad, M., & Dravishi, S. (2012). Collocation a neglected aspect in teaching and learning EFL. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 31(2011), 522–525. <http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.12.097>
- Hill, J. (2000). Revising priorities: from grammatical failure to collocational success. In *Teaching Collocation Further Developments in the Lexical Approach* (pp. 47–69).
- Lewis, M. (2000). *Teaching Collocation Further Developments in the Lexical Approach*. HEINLE CENGAGE Learning.
- Linacre, J. (2002). What do Infit and Outfit, Mean Square and Standardized mean? *Rasch Measurement Transactions*.
- Linacre, J. . (1994). Sample size and item calibration stability. *Rasch Measurement Transactions*, 7(4), 328.
- Mohd. Najib Abdul Ghafar. (2003). *Reka Bentuk Tinjauan Soal Selidik Pendidikan*. Universiti Teknologi Malaysia Skudai.
- Muhammad Fauzi Jumingan. (2009). Penggunaan Konsep Kolokasi dalam Penterjemahan Arab-Melayu. In *Persidangan Penterjemahan Antarabangsa Ke-12, 2009* (pp. 181–186).
- Nation, I. S. P. (2000). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge Applied Linguistics. <http://doi.org/10.1017/CBO9781107415324.004>
- Nguyen, T. M. H., & Webb, S. (2016). Examining second language receptive knowledge of collocation and factors that affect learning. *Language Teaching Research*, 1–23. <http://doi.org/10.1177/1362168816639619>
- Rafidah Kamaruddin. (2013). *A Study on the Use of Phrasal Verbs by Malaysian Learners of English*. University of Birmingham.
- Santilan Grimm, P. (2010). Teaching collocation in the Arabic as a foreign language class. *Enseñanza Y Aprendizaje de La Lengua Arabe*, 163.
- Uraidah Abdul Wahab. (2014). *Penggunaan Penyusun Grafik Dalam Penguasaan Kolokasi Bahasa Arab*. Universiti Malaya.
- Woolard, G. (2005). Key Words for Fluency Intermediate: Intermediate Collocation Practice. Christopher Wenger.